

L'ALT EMPORDÀ

Text > JOAN FERRERÓS

La COVID-19 i els capellans | La síndrome no només no entén de fronteres, sinó que tampoc, ai las, de diversitat humana. Per això, a més de paletes, tècnics de so, mestresses o cambriers, els anomenats «mossens» a Barcelona també s'han vist afectats pel virus. Correntment, les celebracions catòliques del bisbat són servides per pocs preveres —125 per a 400 parròquies—, i per una dotzena de diaques i mig centenar de laics idonis per a les celebracions; ara direm dues anècdotes de febrer que exemplifiquen les alteracions que han patit. De la mitja dotzena de sacerdots que van dinar junts a la Garrotxa, entre infectats i confinats, tots fora de joc; quedava el de Besalú. I a Figueres, la majordoma va induir al confinament els clergues que conduïa. Amb tot, les principals cerimònies es van poder celebrar gràcies a l'ajut de capellans d'altres indrets —fins i tot hi van donar un cop de mà un d'americà que estava de vacances i el bisbe—; en quedar arreu sota mínims, van haver d'intensificar els oficis dels diaques i laics.

Premi Anglada teatralitzat | *Canto jo i la muntanya balla*, la reeixida i multitraduïda novel·la d'Irene Solà —quaranta mil exemplars venuts en català— va guanyar l'any passat el Premi Maria Àngels Anglada de narrativa que organitza el Ramon Muntaner de Figueres. A més, ha rebut el Premi Anagrama, el de la Unió Europea, el del Punt de Llibre de la revista *Núvol* i el Cálamo de Saragossa. Pel febrer es va estrenar convertida en obra escènica al Teatre Biblioteca de Catalunya de Barcelona. Figura que els éssers humans, fantasmes, dones d'aigua, núvols, bolets, gossos i cabirols que la protagonitzen viuen entre Camprodon i Prats de Molló, i parlen com els habitants d'aquella alta muntanya. Està produïda per La Perla 29, una companyia nascuda el 2002 i avui referent del teatre català, que ha estrenat clàssics universals al mateix espai, com ara *Cyrano de Bergerac* el 2012.

Vilamallà i Vox | No sabem si es tracta d'una anècdota local o de categoria so-

cial, però el cas és que a Vilamallà (Alt Empordà), d'uns mil veïns, l'esmentat partit ha estat el més votat en les darreres eleccions del 14 de febrer. Un 22,5 % dels vots s'han decidit per la confraria racista que encapçala un home negre. Els entesos diuen que una part dels votants que el 2017 hi van fer guanyar Ciutadans es van decidir per la facció electoral que vol tancar TV3 i la Generalitat. Del 43 % de la participació, hi va haver cent un vots per a Vox; no se sap quants d'aquests sufragis atorgats al club que està en contra d'equiparar els drets i les oportunitats dels homes i les dones eren femenins. Segons *El País*, l'alcalde (JuntsxCat) va dir: «Els partits espanyolistes sempre han tingut molt bons resultats», i va atribuir la victòria del partit d'ultradreta a «una deriva del PP, passant per Ciutadans, i ara, Vox».

>> Vista aèria de Vilamallà.
(Foto: AJUNTAMENT DE VILAMALLÀ)

EL BAIX EMPORDÀ

Text > PURI ABARCA

Teresa Juvé, una vida de novel·la Teresa Juvé Acero tenia quinze anys quan va haver de marxar a l'exili amb la seva família, en un periple que va acabar a Tolosa de Llenguadoc. Des de llavors, la vida de Teresa Juvé, que ha complert cent anys (els ajuntaments de Palafrugell i Begur, conjuntament amb la Fundació Pallach, li van fer un homenatge el febrer passat), ha estat una història digna de novel·la com a pedagoga, com a lluitadora antifeixista (va formar part de la resistència francesa), com a escriptora i, sobretot, com a gran suport de les idees del seu marit, Josep Pallach (1920-1977), recordat pedagog, professor i polític socialdemòcrata, defensor de l'individu i de les idees de llibertat. «L'individu ha deixat de ser un individu; segueix una via, però no sap ni quin pensament té. Es deixa vèncer pel que l'envolta i així,

no sap ni què l'envolta realment», lamentava fa poc Juvé en una entrevista.

Durant una època es va dedicar a la docència, però des de fa anys, l'escriptura és el que la manté engrescada. Entre les seves obres, destaca la sèrie de catorze novel·les policiaques amb el personatge de Jaume Plagumà com a portantveus del rei Felip II, sorgides dels coneixements de Juvé sobre la Catalunya del segle XVI, l'època en què s'ambienten. *El degollador de Vallvidrera* és el seu darrer llibre, i tot just acaba de sortir publicat per l'Editorial Meteora. La degana de la literatura catalana continua escrivint, en una casa prop del cementiri d'Esclanyà, on va ser enterrat el seu marit. En un despatx envoltat de records i de cultura acumulada al llarg dels anys, on es respira un ambient de pau i saviesa. I amb ganes de viure: «Fa cent anys que vaig néixer, però la vida comença quan una comença a adonar-se que la vida és quelcom d'extraordinari». Al calaix, hi té nombroses novel·les no publicades, amb un estil en certa manera comparable, segons alguns, al d'Agatha Christie o Umberto Eco. Trobar el finançament per publicar-les seria com descobrir un tresor amagat.

>> Teresa Juvé, durant l'homenatge que li van fer pel seu centenari. (Foto: PACO DALMAU)

La vil·la romana del Collet | L'última campanya d'excavacions arqueològiques a la vil·la romana del Collet de Sant Antoni de Calonge, dirigida per professionals de la Universitat de Girona i subvencionada per la Diputació de Girona, ha posat al descobert una gran àrea de treball i emmagatzematge de la fase republicana, datada al segle I aC, amb la troballa de nombrosos elements. En època antiga, el turó del Collet, ara tallat per la carretera que va de Sant Feliu de Guíxols a Palamós, s'endinsava dins el mar. Els romans van construir una vil·la al cim i, a uns centenars de metres, arran